

Ám hiába titkolódtak.

Két nap mulva fináncok jöttek Őrhegyre, felülvizsgálni a bor-állományt, melyet nemrég vettek föl.

És mivel a multkor fölvelt mennyiségénél sokkal többet találtak, alaposan megbírságotlák a gazdákat.

Bazsó Imrét, a lemondott bírót, egy hétig nem látták Őrhegyen. Jónak látta ellépni Mákosdra, addig, míg a gazdák dühe kissé lehül.

* * *

De egyszer neki is földerült.

Félév mulva a fővárosban járt a képviselőjüknel. Egyszer csak a körúton megpillantotta — Salgó urat.

Torkon ragadta és nem eresztette el addig, míg a rendőrnek át nem adta.

... Visszakapta az ökrök árát is, meg is választották újra bírónak, csak azért, mert nyakoncsípte a pesti urat, aki még most is ül, ha meg nem halt.

Kertész Kálmán.

A LUFTBALON.

A kisleányom luftbalont kapott.

Csuklójára kötve libeg-lebeg

A kék csuda, s ő ámulva rázza

A madzagon szálló csillagot.

Igy viszik a sugaras parkon át.

Kis fehér kabátja szárnyként repes

Utána s körölte angyal-kórus

Pedz együgyű szellő-harsonát.

A gyereksereg körégyűrűzik

Cuppognak, integetnek. Férfiak

Állnak meg s kérdik: jár-e már

S a nőrszök gomblyukába tűzi szekfűik.

Még a durcás csász is mosolygana

S egy irigy mama bús, penészvirág

Magzata ágyvánkosába sóhajt

S kérdi: mitől hízik a baba.

Úgy megyünk át az őszi parkúton,

Mint diadalmenet. Arcom tüzel

S az asszonyom szeme büszkén villog,

Bámuljatok: ez az én húsom.

Csak babához nem ér a hódolat.

A luftbalont nézi s az anyakar

Trónusáról a kék álom felé vet

Álmélkodó pillantásokat.

Lelkes László.